

друго време. Така се тълкува, че стражаря не обърналъ внимание на гърмежа. А пакъ колкото заради заповѣдта, която се издаде за моето арестуване, ако се не лъжа въ обвинителния актъ има името на агентина Бояджиева. Да отговори свидѣтеля тамъ ли бѣше Бояджиевъ или не?

Свид. К. Димитровъ: Тамъ бѣше.

Подсѣд. Миларовъ: Пристава на участъка Св. Петка какъ го викаха? Не го ли викаха Бояджиевъ?

— Не.

— По-нататъкъ азъ нѣма какво да го питамъ, само ще го помоля, нека си спомни още по-хубаво, ако обича дѣйствително, и най-послѣ да отговори, което е истинната. Тогавя кмета г-нъ Дюкмеджиевъ дойде и като распита какво е, що е, каза му се, че револвера ми се испразднилъ, каза да ме закарать въ участъка, като ми взема револвера и понеже стражаритѣ се бояха да ме закарать въ участъка, тъй като заповѣдта не излизаше отъ прямото имъ началство, то кмета каза — закарайте го на моя отговорностъ. Ако обича свидѣтеля нека да потвърди това, а ако ли не си спомня нека остане на Бога.

Прѣдсѣд.: Кой ви заповѣда да го закарате?

Свид. К. Димитровъ: Имаше старшии, който ми заповѣда да го закарамъ и азъ го закарахъ.

Защ. Д-ръ Помяновъ: По пътя нѣкакво съпротивление правилъ ли е Миларовъ за бѣгство?

Свид. К. Димитровъ: Не помня и незная, азъ самъ ли го карахъ, или имаше и другъ стражаръ съ мене, малко се бавихме.

Прѣдсѣд. Имаше ли нѣщо да ти каже?

Свид. К. Димитровъ: Нищо не ми каза, каза ми само: какъ стана тая работа, когато азъ постоянно нося револверъ съ мене, сега не зная какъ стана така. Друго не ми каза.

Защ. Д-ръ Помяновъ: Знае ли свидѣтеля какво стана съ тоя човѣкъ въ участъка?

— Нищо не зная, защото азъ служехъ вѣнъ отъ участъка.

Защ. Д-ръ Помяновъ: Г-да съдии! Ако не давате вѣра на разказа на моя довѣрителъ, че не по заповѣдъ на старшия е билъ арестуванъ и че не току въ момента, както расправя свидѣтеля, до гдѣто да мине оная прѣграда, която е трѣбвало да се заобиколи е билъ хванатъ, ами както расправя Миларовъ, подиръ нѣколко време, като си е вървѣлъ, билъ хванатъ и